

REYPENS, Leonce, jezuiet (Mortsel 26 februari 1884 - Sint-Maria-Oudenhove 30 juli 1972).

Na lager onderwijs aan de gemeenteschool te Mortsel en humaniorastudie aan het Jezuietencollege te Turnhout, trad Reypens in 1902 te Aarlen in bij de Jezuieten. Van 1911 tot '14 studeerde hij Germaanse filologie te Leuven, waar hij promoveerde met een proefschrift over Ruusbroec. Na zijn theologiestudie werd hij in 1917 priester gewijd. Met de paters Van Mierlo, Stracke en Poukens stichtte hij daarna in 1924 het Ruusbroec-genootschap te Antwerpen, waaraan hij ononderbroken verbonden is geweest. Van 1922 tot '44 was hij tevens docent aan de Katholieke Vlaamse Hogeschool voor Vrouwen en van 1936 tot '57 doceerde hij aan de theologische faculteiten van de Jezuieten te Maastricht en te Leuven ascese en mystiek.

Reypens was vooral bekend om zijn publikaties over Beatrijs van Nazareth, Ruusbroec, Hadewijch, Lutgart en andere groten uit onze vroomheids-geschiedenis. Van betekenis voor de V.B. waren zijn jeugdpoëzie en zijn werk Christusuren (3 dln., 1921, '24 en '31) verschenen onder de schuilnaam Theophilus, waarvan de inspiratie samengevat kan worden in de leus uit het openingsgedicht van zijn bundel Gewijde Bloei (1920): „Ter wereld Christus op den troon, en Vlaanderen parel aan zijn kroon”. Reypens heeft ook een bezielende rol gespeeld in de Katholieke Vlaamse Meisjes-

beweging, met haar tijdschrift Gudrun (z. aldaar) en aan de Katholieke Vlaamse Hogeschool voor Vrouwen te Antwerpen, waar hij aan de vrouwelijke jeugd de adel van de door God begenadigden Lutgart, Beatrijs, Hadewijch en anderen voorhield. Ook zijn geestelijke begeleiding van de Vlaamse kunstenaarsgroep De Pelgrim (z. aldaar) verdient vermelding.

LITERATUUR': *Dr. L. Reypens-Album* (1964); - *Dr. L. Reypens S.J., persoon en gedachte* (1965); - A. Ampe, *Leonce Reypens, in Jaarboek van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden 1972-1973* (1974, p. 189-201).

LODEWIJK MOEREELS